

OBERTHOR KAREL

* 15.7.1921, Praha

+ 30. 6. 1996, Praha

V letech 1940–42 studoval na Ukrajinské akademii v Praze, 1945–1949 na Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Vladimíra Pukla a Vladimíra Silovského. V letech 1949–50 absolvoval čestný rok na AVU. 1950–68 byl členem SČUG Hollar, se kterým pravidelně vystavoval doma i v zahraničí. Dále vystavoval na členských výstavách IV. a VII. střediska SČSVU a s tvůrčí skupinou VU v Praze.

Vývoj Oberthorovy kresby a v návaznosti na ni i grafického listu, stejně jako obrazu spěje od naturalistického chápání světa až k dnešní zjednodušené symbolice. Byla to cesta dlouhá a na jejím začátku bychom našli staré jihočeské vesnice měnící svou tvář od jara do zimy, klasická zátiší pestrých květin i mísy s ovocem. Poprvé se objevil v jeho tvorbě i statný valach, venkovský tahoun a jezdecký kůň. A právě ten kůň má v tvorbě akademického malíře a grafika Karla Oberthora nezastupitelné místo: mění se v průběhu času, a venkovského tahouna nahradil jezdecký kůň na dostihovém závodišti (impresionistické barvy a sugestivní nálada zachyceného prostředí), aby byl vystřídán „vysněným“ koníkem, který se zrodil ve fantazii umělce. Vysněného koně umístil do hravého světa poezie, ve kterém vládne pokoj, klid, báječná rovnováha. Zrodil se tak ztracený ráj, který každý člověk cítí ve svém podvědomí, a který chce pro sebe objevit. V zahradě bez hranic se vedle bílé klisny prohání i statný hřebec a dovádějící hříbata, zasněná kolombína sní svůj sen a faun jí vyhrává neslyšné melodie. Rostliny jsou zastoupeny symbolickým stromem a rajskou květenou. Bájný pták se zlatým peřím se vznáší v povětří a dotváří tak harmonický celek vysněného ráje.

Jeho kresba sleduje dvojí linii: realistickou – pracovní záznamy z cest, studijní kresby, a technickou. Technická kresba je vlastně konstruktivní, autor hledá nové cesty k zjednodušení, spěje od složité reality k symbolické zkratce. Kresbu podtrhují výrazné, hutné, skoro jásavé barvy, zdůrazňující náladu a atmosféru jednotlivých děl. Kresba, grafika, obraz tvoří tak jednu vyrovnanou linii, ze které vyčteme malířův osud, jeho sny, touhy i naplnění života. Je to život pestrý, život, ve kterém převládá láska k člověku, k rodině, k přírodě i k celému světu. Tak se postupně naplňuje poslání umělce, člověka, který chce svým dílem rozdávat radost a potěšení, a tento úmysl se Karlu Oberthorovi beze zbytku dařil.

